

↗ Daina Tāfelberga, "Kurzemnieks"

"Apzinos, ka rūpes tikai tagad sāksies," tā Kuldīgas novada būvvaldes vadītāja, arhitektūras doktore Jana Jākobsone teica pērnajā septembrī pēc tam, kad Saūda Arābijā Pasaules mantojuma komitejas sesijā dalībalstis nolēma iekļaut Kuldīgas vecpilsētu UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā.

Ceļš līdz tam bija ilgs – oficiāli no 1997. gada, kad Latvija ratificēja UNESCO Konvenciju par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību, bet faktiski vēl daudz agrāk, kad mūsu arhitekti īpašu uzmanību sāka pievērst vecpilsētas apbūvei. Gandrīz 20 gadus uz komandtiltiņa bijusi J. Jākobsone – kopā ar kolēgiem, pašvaldības speciālistiem, dažādu jomu starptautiskiem ekspertiem, aktīvākajiem iedzīvotājiem un uzņēmējiem.

– Sākumā atbildīgie par šo procesu bija kultūras darbinieki, jo UNESCO ir kultūras mantojums. Tobrīd nebija vēl skaidrs, kāda ievirze būs Kuldīgai. Pamazām izkristalizējās, kas tad ir mūsu unikālās vērtības, un no kultūras darbiniekiem pārslēdzāmies uz arhitektiem kā virzītājiem. Apzinājāmies, lai iekļūtu šajā sarakstā, būs jāpieliek lielas pūles, lai iesaistītu arī iedzīvotajus un uzņēmējus. Manā skatījumā lielākā vērtība ir tieši pats process: izdomāt, iesaistīt, sakārtot. Bet šī saņemtā kvalitātes zīme kuldīdzniekos nostiprināja parliecību par Kuldīgas unikalitati.

– **Un kas mainījies kopš tā brīža?**

– Mums bieži tiek jautāts: "Ko tad talāk?" Jau pieteikumā un plānošanas dokumentos ir iestrādāti virzieni, kā saimnieket turpmāk. Strategiski izmaiņas nav paredzētas. Ir iesniegts rīcības plāns pieciem gadiem, par kuru vēlāk būs jāatlīktas. Ilgtermiņā vecpilsētas saglabāšanas prioritātes un rīcības iestrādātas visos novada plānošanas dokumentos. Līdz ar to no arhitektūras viedokļa arī turpmāk būs līdzšinējā virziena pēctecība. Pēctecība ir mūsu mantojuma atslēgvārds arhitektūrā, plānošanā, amatniecības prasmēs, tā ir tā īpaša nozīme. UNESCO vietas vienmēr saistītas ar tūrismu. Unikālā mantojuma sarakstā ir 1199 vietas pasaule, tūristi vienmēr grib šīs vērtības apskatīt. Būt starp tām bija viens no mūsu mērķiem, lai veicinātu ekonomisko uzplaukumu šeit. Un tagad svarīgi, cik katrs iedzīvotājs vai uzņēmējs būs gatavs paņemt sev no UNESCO, iesaistīties.

– **Kāds ieguvums varētu būt iedzīvotājiem, ir dzirdētas bažas par mājokļiem – ne ktrs varēs atļauties dzīvot vecpilsētā?**

Šī pielikuma tēma ir arhitektūra. Tajā vienlīdz svarīgi mūsdienīgi risinājumi un pasaules tendences. Mantojums un pēctecība. Profesijas prestižs un komandas darbs. Stāsti par Kuldīgas vecpilsētu kā UNESCO pasaules mantojuma vietu, par "MADE arhitektūru" darba filozofiju, par arhitektūras tehnīkiem, kas vēl mācās Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolā, un par jaunā arhitekta Jāņa Lielmaņa pirmajām atziņām.

UNESCO nenozīmē, ka dzīvosim muzejā

LAILAS LIEPIŅAS FOTO

"Pēctecība ir mūsu mantojuma atslēgvārds arhitektūrā, plānošanā, amatniecības prasmēs. Ar iekļūšanu UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā dzīvei Kuldīgas vecpilsētā nevajadzētu klūt sarežģītākai, bet, gluži otrādi, – jāpaplašinās iespējām dzīvot labāk," teic Kuldīgas būvvaldes vadītāja, arhitektūras doktore Jana Jākobsone.

Rātslaukums, kur moderni vides objekti iekļaujas vēsturiskajā ainā.

Tūristus parasti interesē vecpilsētas pagalmi.

Labi sadzīvo senās un jaunās ēku būvniecības detaļas.

cijas centrs, kas sniedz palīdzību, notiek logu akcijas – tas viss izveidots atbalstam, vajag tikai vēlmi iesaistīties.

– **Vai tātad noteikumi neklūs vēl stingrāki?**

– Pēc būtības prasības nemainās – tās ir pēctecīgas jau kopš 1969. gada, kad sāka izstrādāt apbūves noteikumus un pirmo aizsardzības zonu vecpilsētā. Ir gan piedzīvots arī sava laika modernizācijas bums: plastmasas logu, kondicionētāju, satelīta antenu un citu elementu ienāšana, taču kopumā pret to izdevies noturēties. Tātad jau pugsgadsimtu dzīvojam pēctecīgā vidē un nosacījumos. Ja cilvēks no malas nopircis īpašumu vecpilsētā tikai tāpēc, lai ar UNESCO uzaudzētu tā vērtību un nopelnītu, bet darīts nekas netiek, tad gan var gadīties, ka jāizmanto arī represīvas metodes, lai īpašumus sakārtotu. Ne vienmēr tā ir jaunprātība, ka īpašums nav sakopts, ir arī tā, ka cilvēks nespēj pats parūpēties. Tad sākumā piedavajam

Galvenais – sagatavot dzīves celām

✓ Līgita Kupčus-Apēna,
“Kurzemes Vārds”

Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolā (LMMDV) sagatavo arhitektūras tehniku. Jauniešu interese ir gana liela, šogad uz vienu studiju vietu pretendē četri. Kuri tie būs, izšķirs gala atzīmes un eksāmeni, beidzot 9. klasi. Programmas vadītājs, arhitekts Agris Padēlis-Līns norāda, ka galvenais esot sagatavot jauniešus celām profesijā, jo šis ir tikai sākums.

A. Padēlis-Līns izglītības programmu “Arhitektūra” vada piecus gadus, māca tieši vecāko kursu audzēkņus. Arī citām LMMDV izglītības programmām ir piesaistīti praktīcejoši pedagoģi, kas joprojām ir aktīvi savā profesijā. “Tas ir ļoti nozīmīgs aspekts,” vērtē arhitekts, “nevis viens otru papildinām paši, bet zināšanas piesaistītām no visaugstākās pīejamām profesionālu vides.”

Pasniedzējs uz Liepāju katru nedēļu brauc no Rīgas. Ne tāpēc, ka jārūpējas, lai jaunie ierāktu profesijā, ne arī tāpēc, ka pats šo skolu savulaik absolvējis. “Priecājos, ka skola vēlējās piesaistīt tieši manas prasmes, ka pats esmu pietiekams iemesls, lai jaunieši no manis mācītos. Un šo piecu gadu laikā, kopš šeit strādāju, izjūtu patiku to darīt. Darbs sniedz man gandarījumu. Ir aizkustinoši redzēt, kā audzēkņi izaug savās prasmēs un zināšanās. Jūtos kā treneris, un trenera gandarījums mācību procesam piemīt.”

LMMDV arhitektūras tehnika profesiju apgūst četrus gadus. Paralēli vispārizglītojošiem mācību saturā viena trešdaļa ir profesionālie priekšmeti. Iestājoties priekšstāts par profesiju jauniešiem nav pilnīgs, novērojus A. Padēlis-Līns. Līdz pat 3. kursam arhitektūras tehniki studē kopā ar interjeru dizaineriem, tāpēc gūst

Paralēli profesionālajai izglītībai programma paredz vispārizglītojošus mācību priekšmetus; līdz ar to audzēkņiem dienas ir garas un nogurdinošas, bet tai pašā laikā viņi ir ieinteresēti un aizrautīgi, novērojis arhitekts Agris Padēlis-Līns.

priekšstātu par ēku gan no ārpuses, gan no iekšpusēs.

Arhitektūras tehniku sagatavo vairākās izglītības iestādēs Latvijā. Tur jaunieši var iegūt zināšanas un iemānas arhitektūras procesos un pēc absolvēšanas sākt strādāt arhitektu birojos par arhitektu palīgiem, tāpat būvinspekcijas un pašvaldību būvvaldēs, nekustamā ipašuma vērtēšanas iestādēs utt. “Galvenais, ko mēs viņos attīstām, – cēnšamies sagatavot kā potenciālos studentus dažādās arhitektūras jomas specialitātēs augstskolās. Arhitekti visi noteikti nebūs, un arī nevajag,” skaidro A. Padēlis-Līns. Pagājušajā gadā trīs beidzēji iestājusies arhitektos, viens – būvinženieros. Esot beidzēji, kas pēc tam izvēlas studēt ārvilāstību.

“Kādu varbūt ir vilinājis vārds “arhitektūra”, varbūt tā ir profesijas prestiža sajūta, kas viņus pierunājusi, varbūt

EGONA ZĪVERTA FOTO

Viens no arhitektūras tehniku programmas audzēkņu radītajiem maketiem, kas glabājas skolā.

tēlainas domāšanas ideja. Bieži vien tā vienkārši ir vēlēšanās mācīties šajā skolā, bet vēl nav skaidrs, kurā nodalā. Tad arhitektūras specialitāte krīt kā tāda loze,” par jauniešiem, kas izvēlas programmu, stāsta pieredzējušais arhitekts.

Bet pēdējos gadus arhitektūras nodalā ir liels konkurss. Pagājušajā gadā uz sešām atvēlētajām vietām bija 21 pieteikums, šogad – 24. “Tas, ka iestājoties jaunieši daudzreiz neapzinās, ko tieši mācības nozīmēs, man pat liekas labi. Viņi ir vēl neko nemākoši, bet tai pašā laikā laba sagatave, lai pamazām atklātos, ka kāds ir tuvāk šai profesijai vai tomēr tālāk.” Mācību laikā jaunieši saprot, vai interesē ir tāk aizrautīga, lai viņi izvēlētos arhitekta profesiju. “Mēs noteikti vēlamies, lai viņi šo izvēli izdarītu pamatojot; nepārspīlejot un esam priešīgi, ka katru gadu viens vai vairāki iestājas kādā no augstākās izglītības iestā-

dēm, turpinot studijas arhitektūrā.”

Tomēr A. Padēlis-Līns uzskata, ka ne visiem ir jādodas tiesi uz arhitektiem, un LMMDV nepielīdzina to “gala stacijai”. “Kad es 3. kursā satieku audzēkņus, es vienmēr jautāju par iemesliem, kādēļ viņi izvēlējušies šo mācību programmu, kād ir viņu sapņi. Lielākoties dzirdu, ka, jā, viņi vēlētos kļūt par arhitektiem, bet tas nekad nav tik noteikti. Es arī neliku viņiem to apzvēret. Jo tā ir ļoti sarežģīta profesija, tā ir tik atbildīga un dzīvi pakļaujoša profesija, ka cilvēkam ir jābūt ar brīviem iekārtiem turpināt ceļu tajā. Es arī nesku binu vairāk, kā konkretās cilvēks vēlas. Kad 4. kursā sākam runāt par iestājeksmiņiem augstskolās, tad nav tik daudz vairs to jāvardu no audzēkņiem. Līdz profesijai tomēr ir vēl ceļš, kas ir arī pēc šīs skolas. Un tā ir paša cilvēka uzņēmība.” ■

“Arhitektūra ir komandas darbs”

✓ Agrita Blumberga, “Talsu Vēstis”

“Ir jābūt ticībai, vismaz man tādā ir, ka varu uzlabot vidi, radīt cilvēkiem to pievilcīgāku, ērtāku un baudāmāku,” atzīst stendenieks, jaunais arhitekts Jānis Lielmanis, kur jau vairākus gadus ir daļa no arhitektu biroja “Mailitis Architects”.

“Interese par šo sfēru parādījās jau diezgan agrā vecumā, atceros, ka uz skolu nāca ugunsdzēseji, policisti un klasesbiedri stāstīja, ka arī grib par tādiem kļūt, bet es jau tad teicu, ka gribu būt arhitekts. 9. klasē brīvdienās braukāju uz Rigu, gāju zīmēšanas kursos, lai iestātos Rīgas Celtniecības koledžā. Pēc tam iestājos Rīgas Tehniskajā universitātē, kur pabeidzu gan bakalauru, gan maģistru,” atklāj L. Lielmanis.

Jau pamatskolā viņš intuītīvi jutis, ka arhitektūra ir plaša un tajā ir daudz dažādu virzienu, kuros darboties. “Sākotnēji skolā apguvu vairāk tehniskās lietas, vēlāk universitātē un darba vidē apguvu, ka arhitektūra ir par telpu un telpu ir gan iekštelpa, gan ārtelpa. Izpratne mainījās –

sapratu, ka telpu veido daudz elementu, ne tikai ēkas, bet arī ielas, parki, mākslas objekti – publiskā telpa. Galvenais, kas mainīja manu priekšstātu, bija reālā darba pieredze, ko sāku Talsu arhitektu birojā pie Normunda Raituma. Pēc otrā kura vasaras sāku strādāt un skolas laikā paralēli strādāju attalināti. Arī universitātes laikā un vēl šobrīd ik pa laikam sadarbojamies. Tas bija pirmais atspēriens realajā arhitektūras pasaulei.

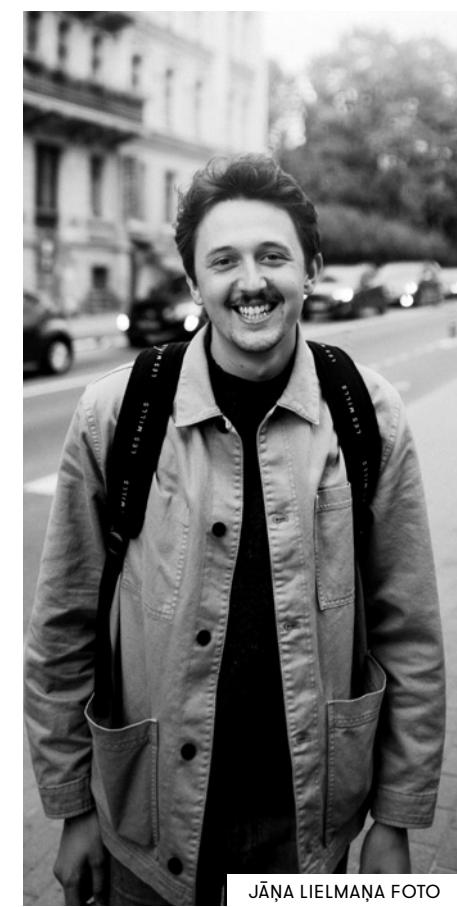
Nākamais lielais solis preti sapnim bijusi darba sākšana arhitektu birojā “Mailitis Architects”. “Strādājot pie lieliem arhitektūras projektiem, ieguvu citu skaitumu. Sākotnēji darbojos pie Mežaparka Lielās estrādes tehniskā projekta izstrādes, vēlāk – arī autoruzraudzībā. Vērtīga bija pieredze, ko guvu “Erasmus” programmās. Biju Zviedrijā, kur izteiktāka ir konceptuāli sociālā pīeja un uzmanība tiek pievērsta tam, kādā veidā arhitektūra var palīdzēt sabiedrībai kļūt iekļaujošākai. Saņukāt Itālijā ļoti augstā limēni ir dizaina un restaurācijas specifika.”

Par svarīgākajām spējām šai nozīmīgiem ūjumiem, kas apguvu vairāk tehniskās lietas, vēlāk universitātē un darba vidē apguvu, ka arhitektūra ir par telpu un telpu ir gan iekštelpa, gan ārtelpa. Izpratne mainījās –

viena cilvēka darbība, bet gan komandas darbs – arhitektiem jāsastrādājas ar inženieriem, citiem arhitektiem un pasūtītājiem, līdz ar to prasme komunicē un sastrādāties ir vitāli svarīga. “Pasūtītājs var būt viena persona, pasūtītājs var būt valsts vai iestādes, kur preti ir vairāki cilvēki. Arī inženieru komandas var būt ļoti lielas. Svarīga ir arī vēlme izzināt un izprast. Ir arhitekti, kas izvēlas vienu nišu un projektē tikai daudzdzīvokļu mājas vai tikai privātmājas. Bet ir biroji, kas darbojas plašāk, līdz ar to katrā jaunā projektā jāiedzīlinās no jauna.”

Runājot par dzimto pusi, J. Lielmanis pauž prieku par to, ka novads, neskatoties uz izaicinājumiem, attīstās. Lai nākotnē iedzīvotāju skaits nesamazinātos un interese par šo pusi pieauga, viņš aicina atrast kultūras un ekonomiskus atbalsta punktus, lai attīstītos, un domāt, kā sevi rādīt uz citu fona. ■

“Lai veiksmīgi virzītos uz priekšu, zināšanas par telpu un tehniskās zināšanas jāapvieno, bet zināšanas var uzkrāt tikai ar pieredzi,” atzīst stendenieks Jānis Lielmanis.

JĀNIS LIELMANĀ FOTO

Attālinās no būvgružu kalniem

✓ Ieva Vilmane, "Saldus Zeme"

Konkursa "Latvijas Arhitektūras gada balva 2024" rīkotāji seko tradīcijai un žurijs uzaicinājusi iepriekšējā gada laureātus. Šajā sezona pretendentus vērtēs arī kurzemniece Linda Krūmiņa.

Arhitekte izmanto izdevību un ar Kurzemes kultūras pielikuma "3K" starpniecību mudina pieteikt pretendētus. Tos drīkst izvirzīt arī pašvaldības, un kurzemniekiem būtu, ko parādīt. "Ne vienmēr lieli objekti ir vislabākie. Arī mazie var būt nipi, loti veselīgi un sabiedrībai noderīgi!" speciāliste iedrošina.

Vai jaunā arhitektūra veido Kurzemei tipiskus vaibstus? Linda Krūmiņa izceļ vienīgi Kurzemes piejūru. Tur cilvēki savu dzīvesvietu allaž veidojuši citādāku nekā pārējie kurzemnieki, un vairākas tagadējo īpašnieku iniciatīvas savdabību tikai izceļ.

"Manuprāt, katrā profesijā ir svarīgi redzēt pāri teritoriālām robežām, mūsdienas nav grūti un dārgi to izdarīt. Taču arhitektūra jo sevišķi svarīgi just pasaules tendences un būt sazobē ar tām. Pašlaik loti svarīgi ir vides jautājumi, jo būvniecība un būvmateriālu ražošana rada daudz CO₂. Ari arhitekti domā, kā problēmu risināt. Man patīk priekšlikums būvmateriālus izmantot atkārtoti. Ēku projektētājus aicina paredzēt, kuras konstrukcijas un materiāli būs izmantojami, ja jaunā būve pēc gadiem tomēr jānojauc. Nav ekoloģiski un prātīgi visu nevajadzīgo pārvērst būvgružos," uzsver mūsu novadniece.

Viņa izvēlas dabiskus un ilgtspējīgus materiālus, jo pārējie, tāpēc ka pārlieku pārstrādāti un mākslīgi, neglīti noveco un palielina būvgružu kalmus. "Turpretim koks noveco skaisti un izmantojams atkārtoti," L. Krūmiņa ieminas, kādēļ birojā "MADE arhitekti" koks ir populārs un iestrādāts pat lielās sabiedriskās celtnēs. Viņa pārliecinājusies, ka dabiski materiāli ir uzticami, piemēroti inovācijām, piedāvā atjautīgus un racionālus risinājumus.

Arhitekte savu profesionālo pārliecību un meistarību slīpējusi katrā projekta un mūžiglībāi atvēlētajās stundās. "Pēc studijām biju pat loti negatava praktiskam un profesionālam darbam. Toties ieguvu ietilpīgu izglītību (mani kursa biedri rada scenogrāfijas, pievērsušies dizainēšanai digitālajā vidē un darbojas citās jomās). Lai pilnveidotu zināšanas un specializētos, esmu nemitīgi mācījusies no grāmatām un kursos, noderigu informāciju meklējusi internetā. Arhitektu vidū izglītība visu laiku ir aktuāls sarunu temats – ir jāzina, kas ir jaunie profesionāļi un no kurienes viņi gūst savas zināšanas," Linda piebilst.

Izaugusi arhitektu ģimenē, taču neatceras, ka šajā profesijā būtu speciāli virzīta. Abas ar māsu brīvi jutās gan pie mammas mākslas skolā, gan pie tēta Saldus pilsētas galvenā arhitekta kabinetā. "Izaugu, vērojot mammu un tēti strādājam un klausoties abu sarunās. Kad bija jāstājas augstskolā, arhitektūra bija pirmā izvēle, taču rezervē bija vēl pāris profesiju, piemēram, ekonomiste. Palaimējās arhitektos iestāties ar pirmo mēģinājumu." ■

ANŠA STARKA ARHĪVA FOTO

"Izcils piemērs," tā Saldus Mūzikas skolas un Saldus Mākslas skolas ēku novērtējis arhitektūras vecmeistars Jānis Dripe un to iekļāvis savā grāmatā "Kultūrtelpa. 21. gad simta kultūras būves". 2017. gadā projekts rādīts Latvijas arhitektūrai veltītā izstādē Tokijā, gadu vēlāk iekļauts mācību līdzeklī "Dizaina stāsti". L. Krūmiņa stāsta, ka šīs ēkas būvniecība viņai un biroja "MADE arhitekti" līdzdibinātājam Miķelam Putrāmam bijis pirmsākums lielformāta projekts, kas abus jaunos speciālistus pamatīgi izskolojis ne tikai autoruzraudzības niansēs. Projektam piešķirtās balvas un atzinība autori pārliecināja, ka viņas domas iet pareizā virzienā. "Mums ar Miķeli šķita, ka skolai jābūt lakoniskas formas, jo bēri to piepildīs ar krāsām un mūzikas skaņām. Izmantojām tolaik jaunus, bet šobrīd ierastus materiālus un paņēmienus, piemēram, masīvkoka sienu un kaļķa apmetumu klašu telpās. Fasādei izmantojām stiklu, lai tajā nemitīgi atspoguļojas apkārtnes situācija," skaidro autore.

"MADE ARHITEKTU" ARHĪVA FOTO

Arhitektes Lindas Krūmiņas jaunākais "paraugbērns" ir kafejnīca, vietējo cilvēku un ceļotāju satikšanās punkts "Pitrags pietura" Kolkas pagastā. Dizaina mīlotāji iecienīta vieta, tā Kurzemi pirmo reizi iezīmējusi "Jaunā Eiropas Bauhaus" kartē. L. Krūmiņa atklāj projekta galvenās līnijas: "Pitrags izbījis zivju cehs gadiem stāvēja tukšs. Jaunie īpašnieki plānoja rīkoties radikāli un ēku kompleksā daudz ko nojaukt. Nodzīvojuši tur vienu vasaru, viņiem esošā estētika iepatīkās. Iesāka ar mazumiņu – 13,7 kvadrātmētru lielu ceha caurlaides namiņu pārveidoja par sezonālu kafejnīcu. Laikmetīgu pieskārienu radījām ar aizveramiem un atveramiem slēgiem, saglabājām puslupošu krāsojumu."

ANŠA STARKA ARHĪVA FOTO

**VIZĪTKARTE
Linda Krūmiņa**

◊ Kuldīgā dzimus, Saldū skolojušies arhitekte.

◊ Bijusi pasniedzēja RISEBA Arhitektūras un dizaina fakultātē.

◊ Latvijas Arhitektu savienības biedre un Ētikas komisijas locekle.

◊ Izglītību ieguvusi Rīgas Tehniskās universitātes Arhitektūras fakultātē.

◊ 2005. gadā izglītojās Dānijas Karaliskās mākslas akadēmijas Arhitektūras skolā.

◊ 2007. gadā kopā ar arhitektu Miķeli Putrāmu nodibināja biroju "MADE arhitekti", tā projekti atzīni novērtēti Latvijā, Zviedrijā, Somijā, Igaunijā un Slovēnijā.

◊ 2012. gadā "MADE arhitekti" saņēma Latvijas Arhitektūras gada balvu par Saldus Mūzikas skolas un Saldus Mākslas skolas ēku.

◊ 2023. gadā "MADE arhitekti" saņēma Latvijas Arhitektūras Lieļo gada balvu par Dailes teātra priekšlaukumu un gada balvu par koka biroja ēku Lizumā.

◊ Eiropas Savienības Laikmetīgās arhitektūras balvai "Mies van der Rohe Awards" izvirzīja Saldus skolu ēku, Rīgas Mākslas un mediju tehnikuma pārbūves projektu, koka biroja ēku Lizumā, Dailes teātra priekšlaukuma projektu.

◊ Šī gada martā objekts "Pitrags pietura" nominēts "Jaunā Eiropas Bauhaus" balvas finālam.

70. gadu arhitektūras meistardarba Dailes teātra priekšlaukuma pirmajai pārbūvei arhitekti pieprasīja saudzīgu demontāžu, jo viņi izlēma vecos kieģeļus, apmaiļu un kāpņu granītu izmantot atkārtoti. L. Krūmiņa atceras: "Projekta galvenais uzdevums un lielākais pārbaudījums bija nodrošināt laukuma pieejamību. Atsācījāmies no pakāpieniem un izveidojām viena līmeņa virsmu, pa kuru netraucēti braukt ar riteni un stumt bērnu ratījus. Sako pām vecos stādījumus un ierīkojām jaunus, ierīkojām ūdens krānu un sēdēšanai piemērotus elementus, izveidojām velostāvvietas."

Mūzika

- ◊ 1. jūnijā **Talsos** jau 13. reizi norisināsies Raimonda Tigula brīvdabas koncerts "Tiguļkalns", kur komponists katru gadu kopā aicina savus draugus un domubiedrus. Šogad Tiguļkalna ozolu ielokā viņš muzicēs kopā ar aktieri Gundaru Ābolīnu, pianistu Andreju Osokinu, dziesminieku Kārlī Kazāku, dziedātājām Kristīni Kārkli-Kalniņu un Emīliju, ģitāristu Rihardu Lībieti, basģitāristu Robertu Rasu, bundzinieku Kristeru Hartmani, flautistu Andi Klucenieku, jauniešu kori "Aura" un tā diriģēntu Edgaru Vītolu, Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra stīgu kvartetu, dūdu un bungu grupu "Auļi", kā arī pūšamo instrumentu kvintetu "BRASS".
- ◊ 1. jūnijā **Saldus novada dienu** lielkoncertā uzstāsies grupas "Astro'n'out", "Labvēlīgais tips", "Mr. Rally", "AC/DC project" no Lietuvas un DJ Vento.
- ◊ 1. jūnijā **Kuldīgā**, "Cafe Riverside" stāvlaukumā, hiphopa mākslinieks Fiņķis.
- ◊ 2. jūnijā **Rojas** brīvdabas estrādē notiks bērnu ansambļu dziesmu festivāls "Dziesmu burbuļi".
- ◊ 7. jūnijā koncertzālē "Klavins Piano" **Kuldīgā** Andreja Melnikova solo koncerts.
- ◊ 8. jūnijā "Pegaza pagalma" viesistabā Liepājā un 9. jūnijā koncertzālē "Klavins Piano" būs Nujorkas džeza vakars ar amerikānu kontrabassistu Robu Duguaju, džeza trio "Songevity", itāļu bundzinieku Alesandro D'Anna un pašmāju džeza saksofonistu Tomu Rudzinski.
- ◊ 8. jūnijā Saldū, **Kalnsētas parka** estrādē, festivāls "Saldus Šlāgermaratons 2024".
- ◊ 14. jūnijā **Kuldīgas Sv. Annas baznīcā** Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienas koncerts: Lūcijas Garūtas un Andreja Eglīša atskaņojums "Dievs, tava zeme deg!", ērgelnieks Jānis Pelše, baritons Rihards Mačanovskis, tenors Raimonds Bramanis, jauniešu koris "Balsis", mākslinieciskais vadītājs Ints Teterovskis.
- ◊ 15. jūnijā saullēktā **Saldus novadā** notiks Cieceres ezera modināšana. Mika Dukura koncerts laivotājiem, supotājiem un klausītājiem pludmalē.
- ◊ 15. jūnijā koncertzālē "Klavins Piano" pianists Paulo Steinbergs – "Deja, kliedziens un dziesma: Brazīlijas kultūras atspulgs".
- ◊ 15. jūnijā **Kuldīgā**, "Cafe Riverside" stāvlaukumā, Aijas Andrejevas koncerts.
- ◊ 9. jūnijā koncertdārzā "Pūt, vējini!" Liepājā notiks Igo dzimšanas dienas koncerts "leraksti to kalendārā!". Blakus klausītāju jau iemīlotiem skaņdarbiem koncertā skanēs Igo jaunā dziesma "Kādu dienu Liepājā". Koncertā piedalās Jānis Strazds, Ivars Kalniņš, Zane Biķe un Egons Kronbergs.
- ◊ 29. jūnijā **Kuldīgā**, "Cafe Riverside" stāvlaukumā, dziedātājas Katō koncerts.

Teātris

- ◊ 1. jūnijā **Saldū**, Avotu ielas 12 lielajā zālē, un 2. jūnijā **Saldus novada Jaunluteriju pagastā** Dānijas latviešu amatierteātra "Pūpols" izrāde "Edas zvaigžņu stunda".
- ◊ 1. jūnijā **Mērsraga tautas namā** ar Ivana Viripajeva lugu "Saules līnija" ciemosies aktieri Andris Bulis un Marija Daņiļuka.
- ◊ 1. jūnijā **Upesgrīvas "Rūķu" mājās** – "Čaks lauku mierā Vilsona verandā". Mārtiņš Vilsons un Čaka dzeja, bet 2. jūnijā – "Mīlestības gads". Aleksandrs Čaks, Niks Matvejevs, Mārtiņš Vilsons.

◊ 8. jūnijā Liepājas teātrī notiks pirmizrāde jutekliskai satīrai "Mīlestības vārdā". Lucas autore ir Ance Muižniece, to iestudē Jānis Znotiņš. Lomās: Valts Skuja, Kārlis Artejevs, Artūrs Irbe, Madara Kalna, Kintija Stūre un Agnija Dreimane.

◊ Līdz 30. jūnijam **Saldus novada bibliotēkā** Latvijas Universitātes bibliotēkas ceļojošā izstāde "Rūdolfa Blaumaņa "Skroderdienas Silmačos" cauri gadu desmitiem".

Māksla

- ◊ 1. jūnijā **Talsu novada muzejā** atklās Andras Otto-Hvoinskas gleznu izstādi "Un tava vasara būs vienos ziedos". Bet no 6. jūnija būs skatāma Talsu novada māksliniekiem Lidijai Auzai, Marijai Indusei-Mucenieci, Žanim Sūniņam veltīta piemiņas izstāde.
- ◊ Jūnijā **Jāņa Rozentāla Saldus vēstures un mākslas muzejā** tēlnieka Kārlī Iles 50. jubilejai veltīta izstāde "50 reizes apkārt saulei". Retrospekcija parāda Saldus novadnieka pirmos soļus mākslā un vēlāko gadu starptautiskas uzvaras smilšu un ledus skulptūru konkursos. K. Ile izstādi papildinājis ar speciāli jubilejai radītu smilšu skulptūru "Pusmūzs".
- ◊ Līdz 15. jūnijam **Kuldīgas Galvenajā bibliotēkā** Jolantas Ozollapas gleznu izstāde "Ceļš uz mājām".
- ◊ Līdz 22. jūnijam **Kuldīgā**, L. Rezevskas izstāžu zālē, 13 gadus vecā rīdzinieka Marata Dzjubenko gleznu izstāde.
- ◊ Līdz 30. jūnijam **Kuldīgas adatu fabrikā** Ginta Rudzīša un Ievas Putniņas izstāde "Bezdomu puķes".
- ◊ **Liepājas muzejā** līdz 30. jūnijam skatāma izstāde "Pārsteidzošā Japānas Tohoku lietisķā māksla", kas vēsta par Tohoku reģiona tradīcijām. Izstādītie 70 mākslas darbi atspoguļo populārākos ikdienu lietojamos priekšmetus, tostarp – keramikas un metāla traukus, aizslietus, tekstilizstrādājumus, pinumus, gravīras un citus interjera priekšmetus.
- ◊ Līdz 18. augustam **Kuldīgas novada muzejā** krājuma izstāde "Plakāts – laikmeta liecīnieks".

Citas lietas

- ◊ 1. jūnijā **Dundagas pils parkā** — Dundagas Mākslas un mūzikas skolas deju grupas "Sensus" koncerts "Esmu viens no Sensus".
- ◊ No 1. līdz 9. jūnijam dažādās vietās **Karostā Liepājā** sešto reizi aicina Karostas festivāls, kura tēma šogad ir "Otra iespēja". Programmā mākslas darbu veidošana un atklāšana, performances, interaktīvas darbnīcas, koncerti un ugunsšovs.
- ◊ 2. jūnijā Saldus novadā **Jaunauces pils** dārza svētkos Sonoras Vaices un Jāņa Apeiņa koncerts, 19. gadsimta tērpas demonstrējumi, mākslinieku plēnērs, portretu darbnīca un citi notikumi.
- ◊ 7. jūnijā Saldus pagastā "Pieguļnieku nakts pie Rozentāla". **Jāņa Rozentāla dzimtajos "Bebros"** un pie zirgu stāļa "Senči" svētku norises kopā ar Jāni Buķeli no grupas "Līvi", jauniešu deju kolektīvu "Puzurs", vietējo amatierētāri un folkloras kopu "Druvas zemturi".
- ◊ 8. jūnijā **Padures** muižā zaļumballe ar grupu "Dakota".
- ◊ 14. jūnijā Maģiskais sajūtu vakars pie Lürmaņu klints **Rojas upes krastā**, Talsu novada Lubes pagastā; muzicēs Lauma Matule.
- ◊ 16. jūnijā **Ēdoles pilī** Emīla tirgus.

◊ 19. jūnijā koncertdārzā "Pūt, vējini!" un 23. jūnijā Saldū, **Kalnsētas parka estrādē**, jautra dziesmuspēle "Meklē mani papardēs" pēc Annas Bragaderes lugas "Sievu kari ar Belcebulu". Režisors Imants Strads, lomās – Akvelīna Līvmane, Edgars Pujāts, Jānis Jarāns, Gundars Grasbergs un citi aktieri. Populāru Latvijas aktieru

izpildījumā skanēs lustīgā Jāņu dziesmuspēle ar vairāk nekā divdesmit leģendārā komponista Ivara Vīgnera dziesmām.